

Dosarul nr. 2ra-1378/18

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Central (D. Băbălău)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

Î N C H E I E R E

25 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Vera Oprea,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vera Oprea împotriva Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” și Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 cu privire la obligarea excluderii datoriei,
împotriva deciziei din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către avocatul stagiar Victor Scripnic în interesele Verei Oprea și s-a menținut hotărârea din 30 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 29 martie 2017 Vera Oprea, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” și Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 cu privire la obligarea excluderii datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în ordinul de încasare a numerarului (energie termică), parvenit pe apartamentul nr. xxxxx, mun. Chișinău, în rubrica „datorii” a fost inclusă suma de 4 568, 80 de lei pentru consumul de energie termică și suma de 1 780, 59 de lei, pentru consumul de apă potabilă, sume, care reprezintă datorii istorice, fiind formate până în anul 2001.

Vera Oprea a menționat că, prin Ordonanța judecătorească nr. 2po-327/13 din 29 martie 2013, s-a încasat din contul său în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 a sumei de 4 735 de lei și a taxei de stat în mărime de 135 de lei. La data de 17 aprilie 2013, prin încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, a fost anulată Ordonanța judecătorească nr. 2po-327/13 din 29 martie 2013.

Reclamanta a precizat că, la momentul actual nu există nici un act judecătorec irevocabil, prin care să fie dispusă încasarea din contul său a sumelor de 4 568, 80 de lei și 1 780, 59 de lei.

A mai explicat că, în sezonul de încălzire a anilor 2014-2015 și 2015-2016 a beneficiat de compensarea cheltuielilor suportate la efectuarea plăților pentru resursele energetice în conformitate cu regulamentul privind compensarea cheltuielilor menționate de către persoanele defavorizate din municipiul Chișinău, prin care a fost stabilit modul de compensare a acestor cheltuieli, însă, începând cu luna martie 2016, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 a efectuat recalculări în privința resurselor energetice pentru sezonul de încălzire 2015-2016, iar suma recalcularilor a fost exclusă din suma datoriilor istorice, contrar regulamentului sus menționat, care prevede compensarea lunară a plăților.

A declarat că, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 intenționat a exclus suma recompensărilor pentru luna martie 2016 din suma datoriilor istorice, ceea ce este ilegal și abuziv.

A considerat că, pârâtul nu are dreptul de a solicita sumele indicate, deoarece termenul de prescripție s-a scurs.

Reclamanta a solicitat excluderea din factura și din ordinul de încasare a numerarului a sumelor de 4 568, 80 de lei și 1 780, 59 de lei, calculate ca fiind datorii istorice pentru energia termică (încălzire, apă caldă) și apă potabilă pe apartamentul nr.xxxxx, mun. Chișinău.

Prin hotărârea din 30 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, acțiunea depusă de Vera Oprea a fost respinsă.

Prin decizia din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către avocatul stagiar Victor Scripnic în interesele Verei Oprea și s-a menținut hotărârea din 30 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

La data de 16 mai 2018, Vera Oprea a declarat recurs împotriva deciziei din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, consideră hotărârile instanțelor ierarhic inferioare neîntemeiate, ilegale și adoptate cu încălcarea eronată a normelor de drept material.

Recurenta și-a întemeiat recursul în temeiul art. 267, art. 1389 din Codul civil, Regulamentul privind compensarea cheltuielilor suportate la efectuarea plăților pentru resursele energetice de către persoanele defavorizate din municipiul Chișinău prevăzut în Anexa nr. 1 la decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 8/21 din 10 octombrie 2013, art. 429 alin.(1), art. 430 lit. a), 432 alin.(2) lit. a)și lit. c), art. 437, art. 445 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

Vera Oprea a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 30 ianuarie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 16 mai 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Vera Oprea, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vera Oprea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenței cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Vera Oprea.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Vera Oprea.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu